

zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 46 poz. 390) oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1922 roku w przedmiocie zmian ustawy o ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 108, poz. 1005), zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują za każdą utratę zarobku, wywołaną spełnieniem czynności urzędowej, za każdą rozpoczętą godzinę odszkodowanie w wysokości do 1000 mk. Wysokość odszkodowania ustalić należy w każdym poszczególnym wypadku przy uwzględnieniu zwykłego zarobku.

Odszkodowanie przyznaje się najwyżej za 10 godzin w dniu.

§ 2. Wysokość strawnego ustala się na 3000 mk. na każdy dzień czynności.

Wysokość noclegowego równa się wysokości strawnego. Jako dzień czynności po myśli ust. 1 niniejszego paragrafu uważa się dzień, w którym ławnik (sędzia zawodowy, przysięgły) obecnym był służbowo w siedzibie sądu.

§ 3. Ławnicy (sędziowie niezawodowi i przysięgli) otrzymują jako zwrot kosztów podróży:

- a) przy podróżach, odbytych koleją lub innymi środkami komunikacyjnymi użyteczności publicznej, rzeczywiście powstałe wydatki, jednak przy użyciu kolei lub kolejki nie wyżej kosztów biletu III klasy.
- b) przy podróżach, których odbyć w powyższy sposób nie można, za każdy rozpoczęty klm. drogi tam i z powrotem 4 mk. Jeżeli ławnik (sędzia niezawodowy, przysięgły) zmuszony był użyć furmanki, należy zwrócić powstałe przez to koszty w odpowiedniej wysokości; odnosi się to także do tych wypadków, w których użyto własnej furmanki.

Koszta podróży zwraca się tylko wtenczas, jeżeli odległość mieszkania ławnika (sędziego niezawodowego lub przysięgłego) od miejsca, gdzie czynność należy wykonać, wynosi więcej niż 3 klm.

§ 4. Koszta podróży zwraca się także za takie podróże, które ławnik (sędzia niezawodowy lub przysięgły) odbywa podczas kadencji do swego miejsca zamieszkania. Koszta te nie mogą jednak przekraczać wysokości noclegowego.

§ 5. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie kosztów podróży i dniowego ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 96, poz. 889).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

201.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 marca 1923 r.

w przedmiocie utworzenia kas skarbowych we Lwowie i w Krakowie, oraz w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. o opłacie stempłowej od kart do gry.

Na zasadzie art. 3, 4, 12 i 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. W mieście Lwowie znosi się krajową kasę skarbową i kasę tymczasowego wydziału samorządowego, a ich agendy przekazuje się kasom skarbowym A i B, które się równocześnie tworzy.

§ 2. W mieście Krakowie znosi się filjalną kasę krajową a agendy jej przekazuje się kasie skarbowej II, którą się równocześnie tworzy.

§ 3. W § 13 rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 74, poz. 674) zmieniającem niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stempłowej od kart do gry zmienia się słowa „Kasa Skarbowa B we Lwowie” na słowa „Kasa Skarbowa A we Lwowie”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

202.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu
oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 23 marca 1923 r.

w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i zniżonego.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty celnej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary, wyszczególnione w § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 612), w § 1 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 988), w § 1 rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 12, poz. 80) i w § 1 rozporządzenia z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 131), określa się na 599.900‰ (czyli mnożnik 6.000).

§ 2. Wysokość dopłaty celnej zniżonej (ulgowej) [mnożnika celnego zniżonego, czyli ulgowego], której podlegają wszystkie towary, nieobjęte § 1 roz-